

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro tertio Decretalium, In Quo De Obligationibus, Beneficiis, Aliisque Juribus Clericorum saecularium, & Regularium agitur ...

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, 1676

Titulus XXXIV. De Voto, & Voti redemptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98275](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98275)

no, et si aliter infidelis reclamet, n. 6. Si unus parēs fidelis est, alter verò infidelis, tūc infans, et si triennio minor sit, tradi debet, educandus patri fideli, & quāvis sit major triennio, matri fideli, idque ob favorem Fidei, n. 7.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.

s. 1. n. 1.

c. 2. n. 5. & duob. seqq.

TITULUS XXXIV.

DE VOTO, ET VOTI REDEMPTIONE.

§. I. De voto ingenerē, & precipue ejus divisione in solenne, & simplex.

ASSERTIO I. Votum communiter definitur, promissio de opere meliore DEO deliberatē facta: & quomodo differat à simplici proposito? nu. 1. Unde qui proponit in animo, fieri Religiosus, & dicit, non morabor diu in saeculo, non censetur vovisse, cit. n. 1. Aff. 2. Votum solenne est, quod ab Ecclesia, ut tale acceptatur, & voventem inhabilem reddit in perpetuum, & immutabiliter, de lege ordinaria, ad contrahendum matrimonium, & ad dominia rerum acquirēda, vel retinēda, qualia vota solennia tantum sunt duo, in ordine ad dirimendum matrimonium subsequens, nempe votum Religiosae Professionis, & votum continentiae, quod majoribus, seu Sacris Ordinibus est annexum. Reliqua verò vota omnia dicuntur simplicia, quae ab Ecclesia non acceptant vim, matrimonium subsequens dirimendi, nec reddunt inhabilem, ad dominium bonorum acquirēdum, vel retinēdum, num. 2. & 3. An, & quānam vota simplicia habent vim dirimendi matrimonium subsequens? nu. 4. Votum solenne, & simplex non distinguuntur inter se essentialiter: sed tantum accidentaliter, seu extrinsecē ex sola Ecclesiae constitutione, nu. 5. Item vota solennia sunt ex utraque parte, tam ex parte voventis, quā ex parte Religionis, vel Ecclesiae acceptantis perpetua, & viā ordinariā indissolubilia: at verò vota simplicia non acceptantur, ut solennia, & ex parte Religionis, vel Ecclesiae, viā ordinariā, dissolvi possunt, n. 6.

§. II. Utrum, & quando votum obliget, & impleri debeat: & an etiam interveniente impedimento?

ASSERTIO I. Quamvis ab initio liberum sit, cuique vovere, vel non, post votum verò factum necessario implendum est, n. 7. Aff. 2. Votum absolute, & nullo praefixo certo tempore editum, statim obligat, & impleri debet, cum commodē potest, n. 8. Aff. 3. Ex justa tamen causa, potest differri voti executio: & quānam sit justa causa differendi executionem voti, quod caret certo tempore, num. 9. Aff. 4. Si impedimentum occurrat, per quod difficilis redditur voti executio, tum vel temporale est; & votum differri debet, donec commodē executioni mandari possit: vel impedimentum est perpetuum, & votum redimendum est, seu commutandum, aut in eo dispensandum, nu. 10. Ut in voto peregrinationis ad Terram sanctam, quod declaratur, n. 11.

§. III. An, & qualiter haeres teneatur implere, & exequi vota defuncti, quae ipse non implevit?

ASSERTIO I. Vota personalia defuncti non teneantur haeres exequi: tenetur tamen realia, imò, & mixta, id est, partim realia, partim personalia, si id, quod est in voto reale, sit separabile ab eo, quod est personale, & independentē ab eo promissum: sed non nisi

Tomus III,

juxta vires hereditatis aditae, & salva legitimā liberis debitā, quae votis, aut legatis gravari non potest, n. 12. Aff. 2. Si haeres iusta, seu vota realia defuncti ab eodem haerede acceptata, monitus à Judice, intra annum, exequi intermittat, omni commodō hereditatio, quod à defuncto consequi posset, est privandus, n. 13. Idque declaratur, nu. 14. & quatuor seqq.

§. IV. An ille, qui vovit ingredi Religionem, & postea non impleto voto, Episcopatum acceptat, possit licitē, ante votum impletum, Episcopatum suscipere?

Is, qui vovit Religionem, & postea non impleto voto, Episcopatum suscipit, transgressor est voti, & tenetur renunciare Episcopatu, & ad Religionem se transferre, ut votum impleat, num. 18. Idque declaratur, nu. 19. & 20. Is, qui vovit Religionem ingredi, & postea ad Episcopatum est assumptus, obligatus est in conscientia, ad resignandum Episcopatum, si electus tantum est, & electionem de se factam accepit: & tunc liberē potest renunciare Episcopatu, etiā sine consensu Papae: si verò non tantum electus: sed etiam confirmatus fuit, tenetur licentiam transseundi ad Religionem petere à Papa, sine cujus dispensatione non potest ad Religionem transire, n. 21.

§. V. Quis vota commutare, & in ijs dispensare possit, & quae vota, & qualiter commutari possint?

ASSERTIO I. Episcopus, vel alius Praelatus Episcopali iurisdictione praeditus potest vota redimere, seu commutare, vel in ijs dispensare, ex justa causa; quin, & alij possunt dispensare in votis, vel ea commutare ex delegatione, vel privilegio Papae, nu. 22. An Archiepiscopus possit dispensare in votis suorum Suffraganeorum? Probabile est, posse, et si non possit cum subditis eorundem, saltem extra tempus visitationis, nu. 23. Aff. 2. Si opus, in quo commutatio fieri petitur, sit evidenter melius, Deoque gratius, non requiritur Superioris auctoritas: sed ab ipso vovente, id commutari potest, nu. 24. Aff. 3. Omnia vota commutari possunt, etiam in opus evidenter aequale, sive aequē bonum, saltem cum auctoritate Superioris: non autem propria auctoritate voventis: quamvis contrarium etiam sit probabile, n. 25. Quānam vota non possunt commutari in opus etiam evidenter melius? n. 26. Aff. 4. Omnia vota edita, etiam reservata S. Pontifici, per Professionem solennem in Religione, ipso jure Ecclesiastico, naturali, ac Divino in melius, Deoque gratius obsequium commutantur, & omnino extinguuntur, nu. 27. Idque extenditur 1. Sive vota emissa sint adhuc in Saeculo, sive tempore Novitiatūs. 2. Sive sint vota personalia, sive realia: dummodo non sint edita in favorem Ecclesiae, vel etiam hominis privati. 3. Item vota emissa à transseunte ad Religionem strictiorem. 4. Etiam ad vota perpetua, nu. 28. An hunc effectum etiam habeant vota simplicia Scholasticorum Societatis, emissa post biennium Novitiatūs? nu. 29. Aff. 5. Vota quoque puerorum, seu impuberum commutatione, vel dispensatione indigent, nu. 30. Votum ab impubere editum est validum, & obligat: modò usum rationis habeat, quamvis faciliē possit relaxari, n. 31.

§. VI. An, & quā ratione commutari possit votum peregrinationis Ierosolymitanae, & à quo relaxari debeat?

Hh h h

Quo-

Quomodo commutetur votum professionis ad Terram sanctam? *n. 33.* Non potest Episcopus vovere longam peregrinationem, nisi cum hac tacita conditione, si S. Pontifex licentiam dederit, ad quam petendam, vi voti sui, est obligatus, *n. 34.* Votum mixtum, sive partim personale, partim reale, quale est peregrinationis, recte commutatur in alia opera, personalia, vel realia, *n. 35.* Cessante causâ finali, principali, & intrinsecâ, cessat etiam obligatio voti, *nu. eod.* Quæ sit causa finalis principalis cuiuscunque voti? *n. 36.* Commutatio, aut relaxatio voti peregrinationis in Terram sanctam, spectat ad solum Papam, vel ad illos, quibus ea à Papa specialiter est commissa, *num. 37.* Prædictum votum non debet commutari, si vovens est habilis ad eundem, etsi inhabilis ad pugnandum, si suo consilio potest prodesse exercitui, vel secum ducere bellatores, *num. 38.* Viri, etiam sine consensu uxorum, edere possunt votum peregrinationis in subsidium Terræ sanctæ, *num. 39.* Cum Clerici censeantur inhabiles ad pugnandum, ideo magis expedit, ut votum peregrinationis in Terram sanctam redimant, quàm ut ad illud exequendum cogantur: nisi consilio, vel officio prædicationis prodesse, vel secum bellatores adducere possint, *nu. 40.* Prælati Regulares olim tenebanturolvere vigesimam partem reddituum, in subsidium Terræ sanctæ, eamque secum adferre, si Ecclesiæ eorum ob absentiam graviter non læderentur, & ipsi erant utiles consilio, vel officio prædicationis: imò tenebantur implere, si votum hoc ediderunt, *n. 41.* Hodie verò, neque Prælati Sæculares, neque Regulares, possunt tale votum edere, sine licentia Papæ, vel Episcopi sui, *n. 42.*

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.

c. 1. n. 22.

c. 2. n. 30. & duob. seqq.

c. 3. n. 1.

c. 4. n. 27. & seq.

c. 5. n. 9.

c. 6. num. 13. & quatuor seqq.

c. 7. n. 33. & duob. seqq.

c. 8. n. 10. & seq.

c. 9. n. 37. & trib. seqq.

c. 10. n. 18. & trib. seqq.

c. 11. & ult. num. 41 & seq.

IN SEXTO.

c. unic. num. 2. & quinque

seqq.

TITULUS XXXV.

DE STATU MONACHORUM, ET CANONICORUM Regularium.

§. I. *Quenam Jure communi Canonico statuta sunt circa Monachos, & Canonicos Regulares?*

In primis Monachi, aliique Regulares Jure communi Canonico, seclusis exemptionis privilegijs, subiecti sunt Episcopis, ad quos correctio disciplinæ spectat. Unde Episcopus non debet gravare Monasteria, nisi causâ disciplinæ, & correctionis: nec debet ea, quæ Monachis oblata sunt à fidelibus, sibi vendicare, *n. 1.* Quamvis Monasteria Episcopo subiecta, sint exempta à Lege Diocesana, non tamen à Lege jurisdictionis Episcopi, nisi speciale privilegium habeant: imò neque à Lege Diocesana, si habeant Capellas sibi incorporatas, *n. 2.* Quanam præterea statuta sunt circa Monachos? *nu. 3.* Non potest aliquid accipi pro susceptione ad probationem, vel professionem: quamvis aliquid accipi, vel exigi possit pro sustentatione personæ, si Monasterium sit inops, & Regula Ordinis id permittat, vel consuetudo, *nu. 4.*

Monachi, & alij Religiosi non possunt habere peculium, sive proprium patrimonium, de quo disponere possint, sine dependentia à Superiore: possunt tamen habere peculium latè sumptu, quoad administrationem, & usum facti dependentem à voluntate Superioris, & ab eo revocabilem, *nu. 5.* An concedi possint bona stabilia simplici Religioso à Superiore ad administrationem, seu usum, ab ipsius voluntate dependentem, & revocabilem, post Concil. Trident. *nu. 6.* Monachi non debent soli, sine Socijs habitare in Parochialibus Ecclesijs, *n. 7.* Priores Conventuales, qui per electionem Capituli constituuntur, non possunt amoveri, sine iusta causa, *n. eod.* Quid præterea statutum sit circa Monachos de vestibus eorum, item de paupertate, de silentio servando, de cibis, & abstinentia à carnibus? *n. 8.* Quibus administrationes, & officia comitenda sunt, & quales esse debeant, & an possint ad votum Prælati revocari? *nu. 9.* Qualis debet esse Prior claustralis? *nu. 10.* An, & quâ ratione Abbas possit dispensare, cum Monacho super habenda proprietate? *cit. num. 10.* Religiosus propriarius, post mortem sepeliendus est extra Monasterium, imò etiam ex ipsa Ecclesia projici debet, *cit. n. 8. & 11.*

§. II. *Quenam præterea Jure Canonico statuta sunt circa Monachos, & Canonicos Regulares, vel alios etiam Religiosos?*

Cistercienses, qui declinaverunt à primæva institutione, debent ad illam redire: & qui illis adhaeserunt, eorum modo, vivere tenentur, *nu. 12. & 13.* Si disciplina collapsa sit in aliqua Religione, possunt Superiores reformationem instituere, *nu. 14.* Privilegium concessum Religiosis, ob specialem rationem v. g. ob strictam vitam illorum, si ab eo vitæ instituto recedant, amittitur, *n. 15.* Potest totus Conventus, aut Monasterium se transferre ad altiorum Ordinem, saltem cum licentia Ordinarij, *n. eod.* Canonici Regulares in Ecclesijs Parochialibus, seu Curis præfici possunt, *nu. 16.* Olim poterant Monachi Parochijs, & animarum curæ præfici, si id Ecclesiæ necessitas, aut utilitas postularet: postea verò hoc immutatum fuit, quoad Monachos: non autem quoad Canonicos Regulares. Verùm Jure novo nec Monachi, nec Canonici Regulares, nec alij Religiosi ad Ecclesias parochiales, vel alias curatas sæculares, nisi Monasterijs sint unitæ, sine Papæ dispensatione assumi possunt, nec in perpetuum, nec ad tempus, *n. 17.* Interdicitur etiam Monachis nigris superfluis ornatus, cultus vestium, & excessus in cibis, & potibus, equis, & lectis, & præscribitur modus, ac forma habitum Monasticum deferendi. 2. Præcipitur, ut singulis mensibus, saltem semel confiteantur, & in prima Dominica communicent. 3. Ut vulgari sermone Regula in Capitulo exponatur. 4. Prohibentur Monachis aucupia, & venationes, & ne eis interlint, nec aves, aut canes venaticos habeant intra Monasterium, & hæc habent locum etiam in Canonicijs Regularibus, & alijs Religiosis, *num. 19.* Quam penam incurrant Monachi nigri, non utentes habitu, & vestitu, juxta formam præscriptam? *num. eod.* Item quam penam Monachi, aut Canonici Regulares administrationem non habentes, qui se conferunt ad Curias Principum, animo nocendi suis Prælati, & Monasterijs? *cit. nu. 19.* Et Monachi, qui intra septa Monasterij, armati tenent, sine licentia Abbatum suorum? *n. eod.* Prohibentur.